NORAKSTS
Lieta Nr.A42474307
Nr.A0529-09/4

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 23.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Ābele,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Elite Taxi" pārstāvjiem zvērinātam advokātam *J.K.* un *I.S.* un atbildētāju Latvijas Republiku pārstāvošās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – pilnvarotajam pārstāvim Andrim Šteinbergam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Elite Taxi" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 9.marta lēmuma Nr.19/12692 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) 2007.gada 9.marta lēmumu Nr.19/12692 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts VID Rīgas reģionālās iestādes (turpmāk – RRI) 2007.gada 5.februāra lēmums Nr.F114-BE002968, ar kuru sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Elite Taxi" uzlikts naudas sods Ls 500 apmērā saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) $166.^2$ pantu.

[1.1] Lēmumā konstatēts:

[1.1.1] 2006.gada 19.oktobrī VID RRI amatpersonas veica pārbaudi SIA "Elite Taxi" taksometrā ar valsts numuru */dzēsta numura zīme/*, Rīgā (tematiskās pārbaudes akts Nr.4/6563), kuras laikā taksometra vadītājs *D.J.*, kurš nav darba tiesiskajās attiecībās ar SIA "Elite Taxi", bet ir reģistrējies kā saimnieciskās darbības veicējs, uzrādīja SIA "Elite Taxi" izsniegto licences kartīti PP-542.

[1.1.2] KS "Transporta Grupa Rīgas Taxi" 2006.gada 4.augustā ir noslēgusi līgumu ar *D.J.*, kuram SIA "Elite Taxi" lietošanā nodevusi automašīnu (valsts reģistrācijas Nr.*/dzēsta numura zīme/*) un tās speciālo aprīkojumu, kā arī nodevusi savu licences kartīti PP-542. Atbilstoši minētā līguma nosacījumiem darba līgums ar *D.J.* nav noslēgts, vienlaikus konstatēts, ka *D.J.* 2006.gada 26.aprīlī ir reģistrējies VID kā saimnieciskās darbības veicējs (izsniegta reģistrācijas apliecība AD 0002864).

[1.2] Lēmumā secināts, ka, nenoformējot darba tiesiskās attiecības ar *D.J.*, bet noslēdzot līgumu ar viņu kā saimnieciskās darbības veicēju par licencējamu pakalpojumu saņemšanu un nododot viņam lietošanā transportlīdzekli ar reģistrācijas Nr.*/dzēsta numura zīme/* un licences kartīti PP-542, SIA "Elite Taxi" ir pārkāpusi Rīgas domes 2004.gada 11.maija saistošo noteikumu Nr.62 "Pasažieru pārvadājumu ar vieglajiem taksometriem licencēšanas noteikumi" 5.1.punkta nosacījumus, kas aizliedz licenci un licences kartīti nodot lietošanā citai personai. Tādējādi šāda SIA "Elite Taxi" rīcība pie lietā konstatētajiem apstākļiem ir kvalificējama kā komercdarbības veikšana, pārkāpjot speciālajā atļaujā (licencē), izziņā vai atļaujā minētos nosacījumus, kas uzskatāma par administratīvo pārkāpumu.

[2] 2007.gada 10.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Elite Taxi (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] Pakalpojums netika sniegts ar taksometru, kura numura zīmes tika izdotas *D.J.*, skaitītājs nebija reģistrēts uz *D.J.* vārda, uz taksometra durvīm nebija informācija par *D.J.*. Licences kartīte netika nodota autovadītājam komercpārvadājumu veikšanai, bet atradās taksometrā saskaņā ar normatīvo aktu prasībām. Licences kartīte nedod tiesības, bet tikai apliecina licences esamību un tiesības sniegt pakalpojumus ar attiecīgo automašīnu.

[2.2] Saskaņā ar starp pieteicēju un *D.J.* noslēgto līgumu, kas ir tiesiskais pamats vadīt SIA "Elite taksi" taksometru, autovadītājs *D.J.* izpildīja tikai autovadītāja funkcijas, t.i., transportlīdzekļa apkalpes funkcijas. Autovadītājs pieteicēja gadījumā nebija pārvadātājs un patstāvīgi nesniedza pakalpojumus klientiem. Viņš uz tiesiskā pamata vadīja pārvadātāja mašīnu, kurš, savukārt, ir saņēmis visas nepieciešamās atļaujas un ar savu mašīnu un savā vārda sniedza pakalpojumus klientiem. Savus pakalpojumus autovadītājs uz tiesiskā pamata sniedza pārvadātājam (SIA „Elite Taksi"), t.i. apkalpoja viņa automašīnu, viņa klientus un no viņa saņēma apmaksu. Likumdevējs (Autopārvadājumu likuma 1.pantā) viennozīmīgi atšķir autovadītāju no pārvadātāja. Persona, kas apkalpo mašīnu, automātiski neiegūst pārvadātāja statusu.

[2.3] Fakts, ka autovadītājs ir pašnodarbinātā persona, nav pamats uzskatīt, ka viņš veic komercdarbību vai individuālo darbu un sniedz pārvadājumu pakalpojumus. Amatpersonai bija precīzi jānoteic tā statuss, jo vadītājs bija pašnodarbinātā persona - saimnieciskās darbības veicējs. Fiziskā persona, kas nav reģistrējusies par individuālo komersantu vai individuālā darba veicēju, nevar būt pārvadātājs. Savukārt, ja fiziskā persona neplāno nodarboties ar komercpārvadājumiem profesionāli, viņai nav obligāti jāreģistrējas par individuālo komersantu vai par individuālā darba veicēju. Ja fiziska persona negrib veikt uzņēmējdarbību un gūt peļņu, bet vienkārši grib saņemt ienākumus ikdienas dzīvei, viņai ir tiesības vai nu iekļauties darba attiecībās vai veikt saimniecisko darbību (iegūstot pašnodarbinātās personas statusu).

[3] Atbildētāju pārstāvošā iestāde – Valsts ieņēmumu dienests - rakstveida paskaidrojumā tiesai prasību neatzīst, uzskata pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz pieteikumā tiesai norādītajiem apstākļiem, papildus norādot, ka SIA "Elite Taksi" izmantoja *D.J.* profesionālos pakalpojumus, tās drīzāk atbilda uzņēmuma līguma attiecībām. Starp pieteicēju un *D.J.* nebija noslēgts darba līgums.

[5] Tiesas sēdē atbildētāju pārstāvošās iestādes pārstāvis pieteikumu neatzina un pamatojās uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītajiem apstākļiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[7.1] Saskaņā ar 2006.gada 4.augusta līgumu starp KS "Transporta Grupa Rīgas taxi" un *D.J.*(lietas lapa 59-60) KS "Transporta Grupa Rīgas taxi" ārpus darba tiesiskajām attiecībām izmanto *D.J.* profesionālos pakalpojumus – transporta līdzekļa vadīšanu. Saskaņā ar līguma 3.punktu visas licences un atļaujas (kartītes) pieder tikai KS "Transporta Grupa Rīgas taxi". Saskaņā ar šī līguma pielikumu (lietas lapa 61-62) KS "Transporta Grupa Rīgas taxi" piešķir *D.J.* automašīnu un tās aprīkojumu.

[7.2] 2006.gada 22.augustā SIA "Elite Taksi" izsniegta Rīgas domes licence Nr.542 (lietas lapa 77) pasažieru pārvadāšanai ar vieglajiem taksometriem.

[7.3] 2006.gada 19.oktobrī sastādīts Tematiskās pārbaudes akts Nr.4/6563 (lietas lapa 48-57), kurā norādīts, ka taksometrā */dzēsta numura zīme/* ir Rīgas domes licences kartīte PP542, taksometra vadītājs, *D.J.*.

[7.4] 2006.gada 25.oktobra sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.BE 002968 (lietas lapa 45-47) konstatēts, ka 2009.gada 19.oktobrī VID RRI nodokļu inspektori veica pārbaudi SIA "Elite Taxi" taksometrā, valsts numura zīme */dzēsta numura zīme/*, Rīgā. Pārbaudes laikā taksometra vadītājs *D.J.* (pašnodarbinātā persona) uzrādīja licences kartīti PP-542, kas izsniegta SIA "Elite Taksi". Tādējādi pārkāpti Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.62 1.5. un 5.1 punkts, Autopārvadājuma likuma 35.panta pirmā daļa.

[7.5] Ar VID RRI 2006.gada 30.oktobra lēmumu Nr.F11-BE 002968 SIA "Elite Taksi" saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 166.^{2}panta pārkāpumu un uzlikts naudas sods Ls 500 (lietas lapa 75-76).

[7.6] Ar VID ģenerāldirektora 2006.gada 8.decembra lēmumu Nr.19/32412 (lietas lapa 70-74) atcelts VID RRI 2006.gada 30.oktobra lēmums Nr.F11-BE 002968 un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai.

[7.7] Ar VID RRI 2006.gada 29.decembra lēmumu Nr.F11-BE 002968 SIA "Elite Taksi" saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 166.^{2}panta pārkāpumu un uzlikts naudas sods Ls 500 (lietas lapa 66-69)

[7.8] Ar VID ģenerāldirektora 2007.gada 17.janvāra lēmumu Nr.19/2234 (lietas lapa 63-65) atcelts VID RRI 2006.gada 29.decembra lēmums Nr.F11-BE 02968 un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai.

[7.9] Ar VID RRI 2007.gada 5.februāra lēmumu Nr.F11-BE 002968 SIA "Elite Taksi" saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 166.^{2}panta pārkāpumu un uzlikts naudas sods Ls 500 (lietas lapa 21-22).

[7.10] Ar 2007.gada 21.februāra iesniegumu pieteicēja pārsūdz VID RRI 2007.gada 5.februāra lēmumu (lietas lapa 35-39).

[7.11] 2007.gada 9.martā tiek pieņemts Lēmums (lietas lapa 5-7).

[7.12] Saskaņā ar CSDD datu bāzē esošo informāciju vieglās automašīnas */dzēsta numura zīme/* īpašnieks bija SIA „Elite Taksi".

[8] Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem [7], t.sk., par to, ka SIA "Elite Taksi" bija pārvadātājs Autopārvadājumu likuma izpratnē un pieteicēja nebija noslēgusi ar *D.J.* darba līgumu, un *D.J.* bija reģistrējies kā saimnieciskās darbības veicējs.

Lietā ir strīds par to, vai SIA "Elite Taksi" bija nodevusi licenci un licences kartīti lietošanā citai persona, t.i., *D.J.*, proti, vai SIA "Elite Taksi" bija izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība LAPK 166.^{2}pantā.

[9] Lēmums, kas pieteicējai ir nelabvēlīgs administratīvs akts, ir pamatots ar Rīgas domes 2004.gada 11.maija saistošo noteikumu Nr.62 "Pasažieru pārvadājumu ar vieglajiem taksometriem licencēšanas noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr.62) 1.5.punktu (*noteic, ka veikt pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem var tikai tad, kad komersants ir saņēmis licenci un licences kartīti, bet fiziskā persona, kura ir reģistrējusies kā individuālā darba veicēja, ir iegādājusies arī patentu*) un 5.1.punktu (*noteic, ka par licences un licences kartītes izmantošanu ir atbildīgs pārvadātājs, kuram izsniegta licence un licences kartīte. Licenci un licences kartīti nedrīkst nodot lietošanā, pārdot, dāvināt, iznomāt vai citādā veidā atsavināt par labu citam pārvadātājam vai citai fiziskai vai juridiskai personai, kā arī jebkādā veidā nodot citai personai ar licenci iegūtās saistības*).

Atbildība par šo noteikumu pārkāpšanu ir paredzēta LAPK 166.^{2}pantā, kas noteic, ka *par komercdarbības uzsākšanu bez reģistrēšanas vai bez speciālās atļaujas (licences), izziņas vai atļaujas, ja tās nepieciešamību nosaka likums vai Ministru kabineta noteikumi, par komercdarbības veikšanu, pārkāpjot speciālajā atļaujā (licencē), izziņā vai atļaujā minētos nosacījumus, vai par komercdarbības turpināšanu pēc speciālās atļaujas (licences), izziņas vai atļaujas atņemšanas, anulēšanas vai tās termiņa izbeigšanās vai komersanta izslēgšanas no Uzņēmumu reģistra, kā arī par komersanta darbības turpināšanu pēc rīkojuma par tā darbības apturēšanu – uzliek naudas sodu fiziskajām personām no divsimt līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām – no piecsimt līdz trīstūkstoš latiem, konfiscējot administratīvā pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas*.

Tātad, lai pieteicēju sauktu pie administratīvās atbildības, ir nepieciešams konstatēt, ka pieteicēja ir veikusi komercdarbību, pārkāpjot speciālajā atļaujā (licencē), izziņā vai atļaujā minētos nosacījumus, proti, nodevusi licenci un licences kartīti lietošanā citai personai, konkrētajā gadījumā *DJ.*.

[10] Atbilstoši LAPK 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Administratīvā procesa likuma 154.panta panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[11] Tiesas ieskatā ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka SIA „Elite Taksi" ir pārkāpusi Noteikumu Nr.62 1.5. un 5.1.punktu, t.i., nodevusi licenci un licences kartīti lietošanā citai personai – *D.J.*. To pierāda gan administratīvā pārkāpuma protokols, kurā norādīts, ka *2009.gada 19.oktobrī VID RRI nodokļu inspektori veica pārbaudi SIA "Elite Taxi" taksometrā, valsts numura zīme /dzēsta numura zīme/, Rīgā. Pārbaudes laikā taksometra vadītājs D.J. (pašnodarbinātā persona) uzrādīja licences kartīti PP-542, kas izsniegta SIA "Elite Taksi"* (lietas lapa 45-47), gan pieteicējas paskaidrojumi, kuros norāda, ka *pakalpojums netika sniegts ar taksometru, kura numura zīmes tika izdotas D.J., skaitītājs nebija reģistrēts uz D.J. vārda, uz taksometra durvīm nebija informācija par D.J.. Licences kartīte netika nodota autovadītājam komercpārvadājumu veikšanai, bet atradās taksometrā saskaņā ar normatīvo aktu prasībām* (lietas lapa 3-4).

[12] Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta 1.^{1}daļa noteic, ka par fiziskās personas saimniecisko darbību ir uzskatāma jebkura darbība, kas vērsta uz preču ražošanu, darbu izpildi, tirdzniecību un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību. Saimnieciskā darbība ietver arī ar uzņēmuma līguma izpildi saistīto darbību, profesionālo darbību, nekustamā īpašuma apsaimniekošanu, komercaģenta, māklera un individuālā komersanta darbību, kā arī fiziskās personas īpašumā esoša individuālā uzņēmuma (arī zemnieka un zvejnieka saimniecības) darbību, bet 1.^{2}daļa noteic, ka profesionālā darbība ir jebkura neatkarīga profesionālu pakalpojumu sniegšana ārpus

darba tiesiskajām attiecībām, arī zinātniskā, literārā, pasniedzēja, aktiera, režisora, ārsta, zvērināta advokāta, zvērināta revidenta, zvērināta notāra, zvērināta mērnieka, zvērināta taksatora, mākslinieka, komponista, mūziķa, konsultanta, inženiera vai arhitekta darbība.

Autopārvadājumu likuma 1.panta 28.punkts noteic, ka pārvadātājs ir komersants, zemnieku vai zvejnieku saimniecība, kas pēc pasūtījuma vai līguma ar nosūtītāju, pasažieri vai uz cita tiesiska pamata uzņemas pārvadājuma saistību, bet 1.panta 7.punkts noteic, ka autovadītājs ir persona, kas uz tiesiska pamata vada autotransporta līdzekli. Autovadītājs vienlaikus var būt arī autotransporta līdzekļa īpašnieks. Savukārt Autopārvadājumu likuma 30.panta otrā daļa noteic, ka speciālā atļauja (licence) dod tiesības pārvadātājam veikt pasažieru pārvadājumus tikai ar viņa īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem vai - Ministru kabineta noteiktajā kārtībā - ar citu personu īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem.

[13] Kā izriet no 2006.gada 4.augusta vienošanās starp KS "Transporta Grupa Rīgas taxi" un D.J. (lietas lapa 59-60), KS "Transporta Grupa Rīgas taxi" ārpus darba tiesiskajām attiecībām izmanto *D.J.* profesionālos pakalpojumus – transporta līdzekļa vadīšanu. Saskaņā ar līguma 3.punktu visas licences un atļaujas (kartītes) pieder tikai KS "Transporta Grupa Rīgas taxi". Saskaņā ar šī līguma pielikumu (lietas lapa 61-62) KS "Transporta Grupa Rīgas taxi" piešķir *D.J.* automašīnu un tās aprīkojumu. Kā izriet no administratīvā pārkāpuma protokola, tad 2006.gada 19.oktobrī *D.J.*, vadot taksometru */dzēsta numura zīme/*, uzrādīja licences kartīti PP542. *D.J.* nebija noslēdzis darba līgumu ar KS "Transporta Grupa Rīgas taxi", bet bija reģistrējies kā saimnieciskās darbības veicējs.

[14] Tiesas ieskatā, lai *D.J.* uzskatītu par autovadītāju, kas ir kā darbinieks darbojies pārvadātāja vārdā un labā, ir jābūt noformētām darba tiesiskajām attiecībām starp *D.J.* un pieteicēju. Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 1.panta 2. „a" punktu darba ņēmējs ir persona, kas uz darba līguma pamata par nolīgto darba samaksu veic noteiktu darbu darba devēja vadībā. *D.J.* savukārt bija reģistrējies par saimnieciskās darbības veicēju, kurš saskaņā ar likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 1.panta 3.„h" punktu bija atzīstams par pašnodarbinātu personu, kura gūst ienākumu kā fiziskā persona, kas reģistrējusies kā saimnieciskajā darbībā gūtā ienākuma nodokļa maksātāja.

Tā kā Ministru kabineta 2002.gada 22.oktobra noteikumi Nr.469 „Kārtība, kādā atļauts veikt pasažieru un kravas autopārvadājumus ar citas personas īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem" saskaņā ar datu bāzē „Latlex" pieejamo informāciju no 2004.gada 29.decembra bija zaudējuši spēku, tad bija piemērojama Autopārvadājuma likuma 30.panta otrā daļa, kas noteic, ka speciālā atļauja (licence) dod tiesības pārvadātājam veikt pasažieru pārvadājumus tikai ar viņa īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem vai - Ministru kabineta noteiktajā kārtībā - ar citu personu īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem. Turklāt Autopārvadājumu likuma 35.panta otrā daļa noteica, ka fiziskajām personām, kuras reģistrētas kā individuālā darba veicējas, nepieciešama ne tikai speciālā atļauja (licence), bet jāiegādājas arī patents. Tas nozīmē, ka nenoformējot darba tiesiskās attiecības, bet nododot pieteicējai piederošu licenci un licences kartīti, kā arī pieteicējai piederošu automašīnu */dzēsta numura zīme/* citas personas – *D.J.* kā saimnieciskās darbības veicēja lietošanā, SIA „Elite Taksi" bija pārkāpusi Noteikumu Nr.62 1.5 un 5.1punkta prasības, kā arī Autopārvadājumu likuma 30.panta otrās daļas prasības.

Tiesas ieskatā pieteicējas norādītajiem apsvērumiem, ka pakalpojums netika sniegts ar taksometru, kura numura zīmes tika izdotas *D.J.*, skaitītājs nebija reģistrēts uz *D.J.* vārda, uz taksometra durvīm nebija informācija par *D.J.* un licences kartīte netika nodota autovadītājam komercpārvadājumu veikšanai, bet atradās taksometrā

saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, nemaina lietas būtību, proti, taksometrs */dzēsta numura zīme/* varēja tikt nodots *D.J.* vienīgi uz darba līguma attiecību pamata darba pienākumu veikšanai, lai *D.J.* varētu uzskatīt par autovadītāju. Pamatojoties uz iepriekš minēto argumentu, tiesa noraida kā nepamatotus arī pārējos pieteicējas iebildumus [2.2; 2.3].

[14] LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. LAPK 166.^{2}panta sankcija juridiskajām personām ir naudas sods no piecsimt līdz trīstūkstoš latiem, konfiscējot administratīvā pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas.

Ar Lēmumu atstāts spēkā pieteicējam sākotnēji piemērotais sankcijā paredzētais minimālais sods – piecsimt latu naudas sods. Atbildētājs sākotnējā lēmumā ir izvērtējis, ka attiecībā uz pieteicēju nav konstatējami atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi. Tiesa atzīst, ka atbildētājs ir izdarījis nepieciešamos lietderības apsvērumus un pieteicējai noteiktais sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

[15] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, bet pieteicējas pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Elite Taxi" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 9.marta lēmuma Nr.19/12692 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) D.Ābele

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese _____ I.Freimane
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2009.gada 24.februārī.